

[Haunstrup Clemmensen.]

fremkomme med yderligere forslag — det bliver vel næppe i den højtærede ministers funktionsperiode; jeg håber, at man i hvert fald i ministeriet arbejder videre med disse planer, således at der, både hvad angår hovedstadsområdet, og hvad angår vejanlæg ud over landet, meget hurtigt i den nye samling kan fremsættes forslag.

Jeg synes også, der er god grund til at fremhæve det i udvalget meget stærkt understregede vedrørende tunnelbaner. Det er på høje tid, man i hvert fald begynder at arbejde med den aflastning, der er behov for i hovedstadstrafikken. Jeg tror, det er helt afgørende, at det efterhånden erkendes, at ihvorvel planlægning og forhandling naturligvis er påkrævet, bør der være grænser for, hvor længe forhandlingerne trækker ud. Når man ser, hvor længe der har været forhandlet om en række af de projekter, der nu skal lovgives om, bliver man oprigtigt talt en smule forstemt. Jeg håber derfor, den højtærede minister vil lade sig inspirere til at fortsætte med at fremme ekspeditionen af sagerne og gøre det stærkere, end det hidtil er lykkedes.

Derudover vil jeg gøre et par bemærkninger om to konkrete problemer, vi har arbejdet stærkt med i udvalget. Det ene er parkeringsproblemet. Jeg tror, det er vigtigt og nødvendigt, at der sker et samarbejde mellem det offentlige og de private virksomheder, der er villige til at gå ind for disse opgaver mod en rimelig årlig afkastning fra de pågældende parkeringspladser. Det bliver i endnu højere grad nødvendigt, efterhånden som de vejanlæg, lovforslaget omfatter, bliver færdige og taget i brug. Det nytter ikke meget, at vi gør det lettere og hurtigere at komme ind mod centrum, hvis man så ikke har nogen som helst anden mulighed end bogstaveligt talt at køre i ring ustandselig uden at kunne komme af med vognen. Derfor tror jeg, der også på dette område må udvises større hurtighed og større initiativ både ude i omegnen ved anlæg af større par-

keringspladser i forbindelse med S-togstationerne og nærmere inde mod byens centrum.

Jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at det virker forstemmende, at forhandlingerne vedrørende parkeringsanlægget på Grønttorvet har været i årevis, omend endnu ikke i årtier. Jeg er helt klar over, at den højtærede minister ikke bærer det personlige ansvar for, at disse forhandlinger i den grad er trukket i langdrag; men også her håber jeg, højtærede minister, på en smule inspiration, for det er ikke rimeligt over for hovedstadens befolkning, at der stadig forhandles og overvejes med det resultat, at parkeringsforholdene bliver endnu mere utålelige, end de er i forvejen. Hvis der derfor er udsigt til, at Grønttorvets parkeringsproblem nærmer sig det stadium, hvor overvejelserne og forhandlingerne er forbi, udtrykker jeg håbet om, at andre projekter hurtigt vil følge efter. Det er noget, der er bred politisk enighed om, ikke mindst i udvalget mellem det ærede medlem fru Else-Merete Ross og os andre, og jeg tror, det er afgørende, at der nu sker noget, at enigheden ikke blot viser sig i smukke ord, men omsættes i brugbare parkeringspladser.

Til sidst vedrørende de boliger, der skal nedlægges, alene inden for Københavns kommune over 800, hvoraf 200-300 bestemt ikke er bedre værd: det må naturligvis være muligt for de pågældende kommuner at sætte alle kræfter ind på at genhuse de pågældende beboere på en sådan måde, at de, der personlig rammes, mærker, at samfundet har forståelse for deres problem og er rede til at bistå dem i den vanskelige situation, de er bragt i.

Arne Larsen: Som det fremgår af betænkningen, og som jeg ligeledes redegjorde for ved forslagetets første behandling, kan socialistisk folkeparti give tilslutning til forslaget om udbygning af motorvejen vest om København. Her er der ikke for os noget større problem, dog er der under